

# MOȘ TEACĂ

JURNAL TIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:  
10 LEI PE UN AN

DIRECTOR-PROPRIETAR: GEORGE BANETTI

ADMINISTRAȚIA  
STRADA SĂRINDAR, 10

„Borghezie esti un hoit...”



De o parte: d-nii Sturza, Ferichide, Conu Măstase Stoiloian și Dom' Paladu merg să serbeze pe i Maiu la grădina Trocadero.

De altă parte: prietenul Nădejde bea o halbă fără guler la botul calului... lui Mihaiu Viteazu, acest infam burghez cu care socialdemocrația internațională a dat în fine mina.

Intre aceste două extreme, tovarășul Edelstein, expulzatul vânzător de ziare, filozofeză cu amărăciune... repetind ca un jalnic refrem faimosul său discurs ținut la Clubul Muncitorilor:

«Borghezie ești un hoit, ale cărei toate febrele și toate mușchile sînt deja în potrefacțiune...»

## DE CE-A MURIT SOCIALISMUL

Din toate unghiurile țării primitor scrisori prin care sintem întrebați: de ce a răposat socialismul român?

Răspundem, fără șovăire, întrebând la rîndul nostru:

De ce nu arde o lampă pe care o umpli cu limonadă sau cu gumă arabică?

Timp de douăzeci de ani, socialismul a căutat să aprindă în țara românească scînteia revoluției sociale, dar străduința le-a fost de florile mărilor. Fitolurii au pus ei destule, ce folos însă că lampa cu gaz nu era umplută.

Socialismul s'a încercat să înflăcăreze publicul român numai cu limonada fadă a discursurilor lor, și limonada nu ia foc, chiar cînd e limonadă gașoasă.

După propria mărturisire a d-lui Morțun, făcută într-un interviu unui reporter al „Adevărului”, socialismul a trebuit să piară fiindcă în România nu există uvrieri și încă uvrierii exploatați, elementul indispensabil pentru existența ideilor scumpe a d-lui Nădejde.

În Belgia, Franța, Germania, țări industriale, sint proletarii; din nefericire însă nu se găsesc de prisos, nu s'a putut exporta și la noi, ca să justifice mișcarea socialistă.

Neputînd comanda proletarii în streinătațe, ce rămînea de făcut apostolilor lumii noi?

Să tocmească vre-o ciț-vă „desmoștenit al soartei”, să-î îmbrace în bluze albastre, să-î țină nemîncați pînă ori muri de foame, și apoi să meargă la Clubul Muncitorilor și să strige:

— Tovarăși! Iată victimele plus valoretii! Iată ce mai rămîne din muncitorime după ce infama burghezie îi sugă toată sudoarea muncii sale! Trăiască deci sufragiul universal, vrem opt ore de lucru, cerem desființarea mizerabiliei legii a expulzării, suprimarea gramțelor, proprietatea colectivă, emanciparea femeii, ș. a. m. d.

Nu mai atîta le mai rămînea de făcut socialistilor, altminteri înființarea lor era un non sens, lucru

de care s'a convins în stîrșit și el după douăzeci de ani de blagomanie zadarnică.

Vom vedea în fine acum pe prietenul Pițurcă director la Banca Națională; pe Banghereanu director general al penitenciarelor; pe Georgescu—Purcel, fostul casier al Clubului, îl vom vedea ministru de finanțe...

Și, pentru că lumea s'a întors pe dos venind socialismul la putere, ne va mai fi dat poate să vedem pe Carada dînd muștele afară din Cișmigiu și pe dom' Paladu vinzînd prin cafenele Lumea Nond transformată în ziar oficial.

Coco



## STOYANESCU ȘI CHRISTOS

*Primind în gelință un freșcu frumos,  
Domnu Stoyanescu din Telemann,  
În loc să-și dea seama că e la amani,  
A răspuns că eînsul e ca și... Christos.*

*La Șușu se află un biet capsoman,  
Ce crede că este dramaturgul Voss,  
Altul ca Apolon jură că-î frumos,  
Și unul ce spune că-î vîr cu Traian.*

*Cu Christos nici-unul, ori-cît de sîrit,  
Nici de la Mărcușu, nici din Charenton,  
Pîn' la Stoyanescu nu s'a potriolit.*

*La Senat, în bancă, el e resignat  
Între Iassovaru și Lecca Căton...  
Acum i s'ale'gîră că-î devenit?*

Stenograf



## STIRI ARTISTICE

În beneficiul tenorului Biju Băjenaru s'a cîntat la opera romînă *Rigoletto*.

Simpaticul beneficiar a cîntat așa de bine faimosă „La dona e mobile”, în ce o să se ducă pomina: toată lumea, care nu cunoaște pe *Faust*, o să numească de-acum înainte aria această „L'air de Biju”.

În beneficiul d-lui Nottara se va juca celebra piesă „*Ludovic Daș XI-lea*”.

Afăm cu plăcere că amicul nostru politic d. Iancu Brezeanu a deschis la Teatrul Național o circiumă.

Destul a fost musteriu valorosul artist, lasă să fie și el circiumar.

## FEMEILE DIN TRANSVAAL

- Cum se numesc femeile din Transvaal?
- ?
- Apoi dacă bărbății sînt Boeri, femeile lor nu pot fi decât Cacanae.
- Dar fetele fiare cum se numesc?
- ?
- Barice.



## CONVORBIRE CU CĂPITAN CREANGĂ

Capitan Creangă e dezolat. Tocmai cînd zisese și el mai cu spor „hop și eu cu Tața Lina”, iată-l și pe d. Tache Ionescu, ministrul de finanțe, răspunzîndu-i: „hop și eu cu monopolul!”

L'am întilnit pe simpaticul ex-capitan dezolat, pesimist, umblînd creanga prin berării și cafenele.

— O idee capitan, îl zisei eu.

— Spune-o.

— Vrei să te răzbuni contra Statului?

— Cum de nu dragă! Apoi, ia gîndește-te: am demisionat din armată, am pierdut gradul meu de general, am cheltuit sumedenie de parale, numai ca să omor pe jidanii pe cale economică, și cînd să zic și eu doamne-ajută, ministrul de finanțe îmi ia piuitul. Mai bine mă apucam să vind plăcintă ca acum doi ani la „Vil” la Constanța de cit hrtie de țigare; doară pe foile de plăcintă n'ar fi pus statu monopol!..

— Ascultă-mă; nu-ți mai face inimă rea. Ești un propagandist număr unu. Cătrează și d-la țara în lung și în lat și convinge pe toți românii să nu mai fumeze de cit cu pipa.

— El și?

— Nu n'înțelegi? Dacă toți vor încerca să întrebunțeze luleaua, statul n'o să mai vîndă nici măcar o foită de țigare.

— Bme, dar ce-o să ciștig eu dacă pierd el?

— Foarte simplu: dumneata o să te faci negustor de pipe.

— Ce pipe, dragă, ce pipe, te pomenești că le monopolizează și pe alea. În țara romînească, pe onoarea mea, pentru ca să stringi parale, nu trebuie să vinzi pipe, — ci să te faci Pipa!

Job.

## BICHETELE RUPT DE LA IMUNA

În *Răsăritul*, ziar sionist al evreilor pămînteni, citim :

«Primim un răsăvel de la o fată — sau poate femeie — din București, prin care arată starea nenorocită a Evreicii sârmane din Capitală.

Stilul naiv și încurcat, limba necorectă, ortografia — ca și caligrafia — stricată, arată tocmai că acele cite-va vorbe sînt rupte din inimă, din inima unei tinere lucrătoare sau a unei mame sârmane.

Reproducem partea cea mai importantă, în tocnal după original :

...«Venind într-o casă vedeam o femeie cu un copil în brași și lângă dînea cu față galbenă, ca cei înmormîtați de plîșoțe, cămăș am întreată vă rog ce vi an înțelegat? Ah, ce respun am avut Doamne cum se nu plang de 3 zile Setai mîd na gîduc nîci Păine! Imi mîd copilași de famo în Casa un frio în care copii vînași și ce s'a aușit Mama Păine, nar fi mai bine ca Doamnelor noștre din răsăveli cel mare seef sa O Societate se se intereseze silile despre starea Surtorii și frașilor noștri? cari: mor de foame...» — a în mult mai frumoasă se interesa de asta de cât de petrecre!...»

«Salut și vă rog anu im găai da zeu despre ce vă rog».

Sărmana femeie! Cine stie cit s'a luptat iea pînă s'a hotărît să scrie și cine stie cit a muncit pînă lăa scris! Ce ferice ar fi pentru noi s'o vedem multumită — pe diușă, ca și pe cei-l'alți coreligionarii noștri — după scrisoarea aceasta plină de durere !».

Fata sau femeie! tinără lucrătoare sau mamă sârmană? Iată problema care preocupă pe *Răsăritul*.

Avind în vedere cit îl este de stricată ortografia ea și caligrafia, înclinăm să credem că autoarea rîndurilor de mai sus este femeie și mamă sârmană.

Le rezolvăram noi problema confrăților, sau mai bine zis, confrăderilor de la *Răsăritul*, fiind-că am văzut că ei au un mod foarte ciudat de-a le rezolva.

În adevăr, dacă s'ar fi trimes la *Moș Teacă* scrisoarea cu pricina, noi am fi spus imediat:

— Rușală, Rifea, sau cum o fi chemănd-o, nu zice rominește nici cît călămara în care 'și-a' întins pana ea, de 'ghisică' firește, cînd a scris de la domniile redactorilor di piste *Răsărit*.

Confrății de la *Răsăritul*, însă, au rezolvat problema în alt chip. Ei 'și-au' zis:

— Streac coreligionară a noastră. Zic zoi că acest sint bichetele rupte din imuna al dumneae!

Vedeți: una gîndim noi și alta gîndiște *Răsăritul*.

D'ăia sînt mizerabili romini și nu vor să se asimileze nici morți.

Făgîlnă



## FEBRUARE

Poeți, puneți strune la lyra,  
Cîntați pe Februaire cu drag,  
Natura veioasă respiră,  
Norocii-l s'arată în prag.

Februaire! Mijese sub zăpăcă  
Zambile și albi ghiocel;  
Zefiurul lin lasă să cadă  
A lui desmerdare pe el.

Februaire e solum ce spune  
Că iar pimăvara a venit,  
Cu-a sale ispite nebune  
De cîntec și de iubit.

Przoaic burghiez și cu burță,  
Eu însă mă bucur în gînd  
Că luna Februairei mai scortă  
Și... leaful o fată mai curînd!

Vioare!

## DE ÎCI ȘI DE COLO

La curtea cu jurați din orașul R... se judecă o afacere foarte scandaloașă :

Era vorba de un amestec de atentat la pudoare și de adulter. Fapta făcuse mare șgomot și, după cum era natural, lumea aștepta cu nerăbdare ziua procesului. Oate damele, chiar și cele mai distinse, tînușă să asiste la dezbateri.

Președintele nu crezu că e cazul să dispună ca ședința să fie secretă. Văzînd însă acea afluență de dame, zise :

«Persoanele prezente nu cunosc de sigur natura procesului ce se judecă. Așa fiind, invit pe damele oneste să binevoiască a se retrage.»

Nimeni nu se mișcă din loc.

«Ușier — ordonă atunel președintele silindu-se să fie serios — acum, cînd toate damele s'au retras, invitați și pe cele-lalte să iasă.»

O domnișoară trece un examen. Comisiunea voi să o întrebă la muzică, materie în care candidata era foarte slabă.

— Ce e muzica ?

— Muzica, răspune cu aplomb tinăra studentă, este o artă distractivă. Or, de oare-ce noi nu sîntem aci că să ne amuzăm, să trecem la altă chestiune, Examinatorii înghiți ră hapul.

La un decorator de pompe funebre.

— Domnule decorator, vreaș să gravez pe piatra de pe mormîntul soției mele : «A fost modelul mamelor și al soțiilor.»

— Foarte bine.

— Și vreaș să mai adaug : «Ea lasă regrete eterne.»

— Asta nu. Cuvîntul eterne trebuie înlăturat.

— Și de ce ?

— Pentru că concesiunea terenului de la cimitir nu e de cit pe cinci ani.

Lordul Buckingham spunîndu-l într-o zi în glumă că nevasta-sa e o roză, poetul îl răspunde cu umărăciune :

— Nu pot, vai, să o judec după culori ci numai după spini.

Un oșter, primind un glonte 'n coapsă, fu dus acasă, unde doctorii cei mai distinși fură chemați.

O săptămîină întreagă, medicii nu făcînd alt-ceva de cît să sondeze și să caute.

Oșterul, care suferea mult, îi întrebă ce caută :

— Căutam glonțul care v'a rănit.

— Săpăști! strigă bolnavul; de ce nu mi-ai spus? Glonțul e în buzunarul pantalonilor mei.

Cine-va povestea într'un cerc că-n timpul unei cerțe primise o palmă.

— O palmă? strigă un oșter. De sigur că această palmă a avut urmări teribile.

— Cred și că : palma a fost așa de strășnică în cit am stat opt zile cu obrazul umfiat.

Păcălă fusese de mai multe ori călcat de hoști.

— De ce nu-ți cumperi un revolver? îl sfătua un prieten.

— Pentru că... mi-e frig și nu mi-l fure.

Un bărbat, înșurat a două oară, bocoa vecinic pe răposata.

— Ah, domnule, îi zise nevasta a doua, îți jur că nimeni nu o regretă mai mult ca mine.

Un tinăr care credea că posedă aptitudin dramatice se duse într-o zi să solicite protecția celebrului tragedian Kean. Marele actor, după ce îl ascultă, vă zînd că declamă îngrozitor, îl întrebă :

— Ai mai jucat pînă acum vre-un rol de tragedie?

— Da, domnule, rolul lui Abel.

— Te'nșeli! vrei să spui că ai jucat rolul lui Cain, căci de sigur că l'ai masacrat pe Abel!

## DIN DISTRACTIILE JUCĂTORILOR DE DOMINO



— Ce dracu, nevastă, a îneaoară puseiū o bucațică de zahăr și cafea-1 tot amară.

— Ei, bată-te noroc să te bată; zăpăcit cum ești, iar oi fi băgat în ceașcă, în loc de zahăr, dubla de alb!

## LA FACULTATE

— Schiță realiață dînt'o oată una —

Sala No. IV e ticătită. Jemătate din auditor fiind femeia, gălăgia se subiețtege. Cam pe la mijlocul sălii se remarcă o blază „ronge-pompier” de-asupra căreia se balansează, la intervale, o coliforă bogată, de aceeași culoare. Alături, o finută neagră de aer diferit. Tabloul pictorial în pământ protectoră a ceret pe care nu o poartă lavinga lumina celor șase perechi de blăpți.

Mița (cu glasul pe jumătate): Dă! dracul pe Pierre Loti! M'a plictisit. Ți-am spus să-mi aduci alt-ceva. Adu-mi aphrodită, adu-mi Tr'i...

Libertinul (aplecîndu-se spre dînsa): Cum ai zis?

Mița (puțin mai tare): Ți-am zis să 'mi aduci alt-ceval...

Coco (se zădărește în ușă. Chelia lui aci apare aci dispare înaintînd cu greu printre capetele pomădate ce baricadează ușa. E la catedră. Își rotește micul săt mîlt peste sala care se liniștește tot mai mult, soarebe cu grație din paharul cu... dal din paharul cu apă și începe cu zîmbetu-1 olympic): Onorat auditor! În prelegerea anterioară am căutat să schișăm în liniamente generale raportul ce există între ideea și mișcare și cei din D.-v. cari n'au urmărit atunci cu atenție juve...

Mița (își ia un aer grav, se așază mai comod și încrunțînd puțin din sprîncene în semn de atențiune încordată).

Coco — își vor aduce, de sigur, aminte că raportul de corelațiune pe care l stabilisem...

Libertinul (impacientat își apleacă puțin capul spre urechea Miței): La cite a! ajuns așară?

Mița (lasă ochii în jos, apoi își duce batista la nas și și strecoară răspunsul): Nam dormit la pension.

Libertinul (cu oare-care surprindere): Dar unde?

Mița (aruncîndu-și ochii cu precauție de jur împrejur): Am dormit la Jeni.

Coco: ...iar ceea-ce va forma obiectul prelegerii de astăzi va fi tocmai o cercetare amănunțită în această direcție, singura ce mi se impune în acest curs de Morală și științifică.

Libertinul (cu mina la gură): Și cînd te-ai întors la pension?

Mița (cu același joc): Azi dimineață.

Libertinul: Și directoarea?

Mița (cu un suris de răutate, de-abea perceptibil): Nici n'a aflat!

Coco: Această metodă ne va permite ca tot ceea-ce ești, de exemplu, așl observa în acest moment...

Mița și Libertinul (auzînd numai ultimele cuvinte tresăr de-n-dată. Își reconstruiesc mina și ridică ochii).

Coco (continuînd): Să fie nu numai rezultatul efemer al unei introspecțiuni care să 'mi dea puțință...

Mița (liniștindu-se se apleacă pe puștiru, deschide un caet ce 'l ține de o biceiu înaintea și sub pavața scoarței; șoptește cu un accent emoționat): Credeam că ne-a văzut!

Libertinul (aruncîndu-și încă odată ochii spre Coco): Dar ești?

Amîndoi își reiau pozițiile deranjate. Mița se eterge de vro-o donă ori pe boze, își aruncă batista în poala rochiei și, învîrtejîndu-și micile pe pleoapă, pare că ar vroi să prindă firul prelegerii — pe cînd Libertinul, un ochi fixat la catedră, își încheie bișgier un nasture de la jacheta, trage de vro-o donă ori de capătul mustrăței și apoi își infundă amîndouă minile în buzunarul pantalonilor. Coco e 'nă veră.

Libertinul (după o pauză de vro-o trei minute): Știi că am dat scrisoarea aia? Am făcut-o cu ou și cu oțet...

Mița (prefăcîndu-se că 'ea note pe caet): Pe cine ești iscălit?

Libertinul (rîzînd înfundat): Pe Triș-culescu.

Coco Așa dar, Domnii mei, e o diferențiere fundamentală între dorință și voință, deosebire ce rezultă dînt'o serie de fenomene fizice și psihice etc.

Mița (care, văzîndu-se spionată de un grup din fața, intrerupe timp de zece minute ori-ce contact cu Libertinul, se apropie încetînd pînă își simte iar brașul lipit de umerii lui de bumbac, apoi își ridică ochii și și fixează privirea în lumina vagă a unui abatjor de porțelan).

Libertinul (care o admiră necontenit): La ce te gîndești?

Mița (neclintită și după cite-va momente de pauză): La ceva...

Libertinul (mai apropiindu-se): Nu pot să știu și eu?

Mița (cu oare-care cochetărie): Ții așa de mult?

Libertinul: Foarte mult!

Mița (precaută și aruncă pe furis și o privire galeasă): Dar e așa de puțin interesant pentru...

Libertinul (stăruitor): Te rog!...

Mița (afectînd o ețitare chîntuitoare, privește spre Coco care ca și auditorul e cu totul absorbit în speculațiunile sale filosofice, se întoarce puțin spre Libertin care mai-mai își calcuse capul pe umărul ei și își răspunde repede): La o pelerină!

Libertinul (trezî puțin din transportul său): La o pelerină?

Mița (cu un accent tot mai cald): Da, o pelerină care mi-a rămas la inimă.

Libertinul (rămîne pe gînduri citeva clipe).

Mița (apăsîndu-și umărul tot mai mult intr'al Libertinului și privindu-1 lung și cu expresie) Ah!... quelle bonheur!...

Libertinul (care tresărise la atingerea ei): Și unde e?

Coco: ...în întreaga fenomenologie cosmică...

Mița (cu precauție): La Dobrescu.

Libertinul (care de cînd auzise de pelerină vedea intr'însa o rivală de demut și și evalua mereu în minte maximal escedentul posibil din pensa lui lunară de una sută lei, își va înima 'nă dinți și-și răspunde lungă ureche): La prima leață să știu că... te 'mprumut!

Printre mulțimea care se îngheșea la eșire Mița, cu ochii în pămînt, înainteaă încet de-abea bălînd din cap cînd vede ridicîndu-se cite o pelerină, pe cînd Libertinul o urmează la doi pași, grav ca un mitropolit, fiind în mina dreaptă voalul, caetul și inșușie.

Xarier



## UN CONTRABAS ȘI UN CLARNET ÎN ȚARA ZULUȘILOR



Un contrabasist și un clarinetist au plecat odată să 'și caute norocul în țara Zulușilor, unde — credeau ei — artele sînt mai bine apreciate ca în bătrîna, ramolită și prozaică Europă.

Vai, acolo au constatat cu durere că și Zulușii... s'au civilizat!

În adevăr, un rege negru și cîțiva supuși ai săi puseră pe goană pe bieții muzicanți cari își lăsară pe cîmpul de luptă arme și bagaje, adică: jobenele și instrumentele de muzică respective.

Și vedeți ce s'au întîmplat cu ele.

Mizerabilul rege s'a instalat comod în contrabas ca într'un leagăn, s'a împopoțonat cu cele două artistice țîfndre iar divinul clarinet l'a transformat în ciubuc!

O tempora, o mores!

## D. STURDZA ȘI GREVA MĂTURĂTORILOR

Așteptam cu mare nerăbdare să vedem roadele contopirei socialiştilor cu liberalii naționali și vice-versa, căci nu ne îndoiim că acest eveniment „politic-social”, cum se zice la club, va avea urmări a căror înregistrare va intra în atribuțiunile lui *Moș Teacă*.

Și, dacă nu ne înșelăm, nu ne-am înșelat.

Îmediat ce contopirea a devenit fapt împlinit, d. Sturdza a chemat un telar căruia l-a vindut fracul, ghețele de lac și celelalte obiecte de echipament de gală, vrednice doar de un infam burghez capitalist rob al tuturor nimicurilor convenționale ale acestei societăți mizerabile organizate.

Partizanii d-sale l-au urmat pe această cale cu un zel și cu devotament din cele mai aungătoare. În special merită să fie menționat d. Costică Stoicescu, care cuun eroism sublim și-a trecut minile prin păr și stricându-și frumoasa cărare și-a compus o coafură a la disperatu.

Dom' Paladu, bietu, a regretat pentru prima dată în viața dumnealui că n'are frac, ca să-l jertfească pe altarul contopirei liberalo-socialiste.

După aceea, la clubul din fața Sarindarului, s'a atîrnat în perete, alături de portretul lui Brătianu, poza lui Karl Marx, iar pe tribună s'a pus faimosul clopoțel al cărui minor reprezintă capul lui Lassalle.

Cetățenii Liebknecht, Jaurés, Bebel, Guesde, Panait Zosim și alții au fost proclamați membri de onoare al clubului liberal, cit despre mama Zinca, îngrijitoarea fostului club socialist, a ținut să urmeze pe stăpînit ei și a trecut cu mătura și cu foraj în rîndurile partidului liberal național, care l'a încredințat nobila misiune de a șterge praful din clubul ocultu-socialist.

În fine, *Lumea Nouă* s'acotopit cu *Voința Națională*, care a deschis în vastele et coloane o nouă rubrică, sub titlu: „Mișcarea socială”. Prin urmare toți cei abonați la *Lumea Nouă* vor primi de acum în colo *Voința Națională*.

Ca o consecință a acestei conto-

pirii și tot de-odată o confirmare evidentă a ei, numărul de Miercuri al *Voinței* anunța că măturatorii de stradă din Ploești s'au pus în grevă.

Brații funcționari comunalii din Ploești pot fi siguri că *Voința* va îmbrățișa cu căldură cauza lor și le va da sprijinul moral pentru izbînda justelor lor revendicări.

Cit privește sprijinul material, *Voința* a deschis o listă de subscripție în acest scop, iar la club, după fie care ședință, se va face cîte o cheta.

Proletar



## DISPARIȚIA D-LUI SIGMUND L. PRAGER

Ziarele din Capitală vorbesc de cîte va zile despre o misterioasă dispariție a comerciantului Sigmund L. Prager din strada Carol (a nu se confunda cu „marele” Prager din calea Victoriei, nici cu al din strada Lipscau).

Acum vre-o săptămînă Sigmund Prager plecuse la Botoșani, și de atunci nu s'a mai auzit de dînsul.

Unii cred că a fost mîncat de faimosul urs cu acelaș nume, alții însă, mai sceptici, cari nu mai cred în basme cu ursu, presupun că fiind la Botoșani, Prager a văzut că numeroși coreligionarii de ai săi pleacă di piste Botoșenii la Americhe, și a vrut să studieze mai de aproape condițiunile emigrării. Cel mai bun mijloc de a studia aceasta este să emigreze însuși la America, ceea ce a și făcut.

Dar emigrarea aceasta se complică și cu altă comedie: Numitul Prager cumula profesia de comerciant cu demnitatea de casier al societății *Anker*, pentru ajutoarea membrilor bolnavi.

Îngrijat de soarta scumpulor lor casier, membrii societății procedară la deschiderea casei, și constatară un fenomen din cele mai surprinzătoare: Printr'o bizară coincidență, cei 25.000 de lei cari constituiau averea societății dispăruseră o dată cu casierul lor!

Acum vre-o două săptămîni societatea *Anker* tocmai și-a ser-

bat jubileu la 25 de ani de existență, printr'un mare bal complicat cu un chef monstru la Oppler. Dacă am spune că în urma constatărei dispariției banilor din casa membrilor societății al jubilat din noi — sub pretext că miile cari lipsesc sînt tocmai în număr de 25 — am minți.

Din contra, toți membrii acestui *Krankenverein* (societatea bolnavilor) s'au îmbolnăvit de ciuda, corespuzînd astfel titlului societății.

Dar *Anker* însemnează Ancoră, și ancora este simbolul speranței. Sperați deci, domniilor membri, că veți revedea în mijlocul vostru pe Mundi Prager, iar de nu, exclamați și voi cu filozofie și resemnare: *Sig transit gloria Mundi!*...

Adio

## ULTIMA ORA

Canonul lui I. P. S. S. Ghenadie

Cu tot sprijinul d-lui Nea Iancu Brătescu, I. P. S. S. Ghenadie, metropolit anonic, a căzut la alegerea de episcop al Romanului.

Candidatul reușit se numește P. S. S. Saferim.

Ghenadiștii înfocați, exclamăm cu durere:

— S'aferim!

Căderea amicului nostru Ghenadie nu se datorește decît diavoleștilor manopere papistăgești.

Putem afirma, fără teamă de a fi desmintiți, că în această ocazie Papa de la Roma și-a dat poalele anterului peste cap și-a făcut-o prea de oăie.

Papa de la Roma a fost văzut de unul din reporterii noștrii și ascuns în bugetul Camerei și făcînd ingerințe pe față contra lui I. P. S. S. Ghenadie.

Dar să nu jubileze catolicii, să nu creadă că au suprunat ortodoxismul!

Deși căzut la alegere, I. P. S. S. Ghenadie ne-a declarat că va semna de acum înainte: „Ghenadie episcop anonic de Roman”.

Bun e Dumnezeu, lasă că o să se isprăvească odată canonul ăsta care mînește pe toți pravoslavnicii scandalizați de propaganda monseniorului Jaghet.

## ANTISEMITISMUL D-LUI BUTUNOI

În Birlad s'a împărțit publicului următoarea tipăritură pe care o reprodusem întocmai :

## Către adevărații români

Voi toți o simțiți România, veniți! Duminică 13 or. ora 2 p. m. la o conferință intimă ce va avea loc în localul clubului Antisemit din localitate.

Vor lua cuvântul : pe lângă Membrii marcanți ai clubului de aici și 3 delegați de la centru, se vor discuta chestia antisemită privitoare la măsurile ca trebuie să iuă pentru Pănușiiul jidovesc care a surpat economicește biata Moldova făcând din ea o Palestină a arieiștilor neam Jigovesc.

Se va ați o petiție adresată corpului legiuitore semnată în frunte 6 deputați și câtuva mi de Comercianți și Industriști Români prin care se cere Expulzarea din țară neștra a câtorva șefi de pericunați jidani niștiori și bucheri.

Ziare și Cărți antieimite se găsesc numai la Debitale D-lui George P. Butunoi unde se primesc și înscirări în clubul antisemit. cu dragoste frățiască

George P. Butunoi

Secretar al clubului antisemit din localitate, fost și actual membru activ al Clubului central Antisemit din București.

Sfătuim pe d. Butunoi să mai facă o petiție semnată în frunte prin care să ceară și expulzarea d-lui Manliu, un infam care-î în stare să sugrume gramaticesște pe toți citii simt românește dar nu scriu idem.

## „DULCI ȘI AMARE”

Vai și amar de capul nostru!

O crudă datorie ne impune „să scociorim”, cum ar zice prietenul Panaite Zosin, tot spanacul ce „se irosește” la noi în țară, și deci să citim și producția poetică a tovarășului de care vorbărim.

„Dulci și Amare” este titlul volumului coprinzând producția poetică cu pricina. Jumătate din titlu, și anume ultima, se potrivește de minune cu coprinzul; cit despre prima jumătate, să 'mi dea voie autorul să 'l spun că se cam fletează când își închipue că e ceva dulce în versurile ce a cornis.

Dar altă chestie : De ce numai de cît „Dulci și Amare” ? Prietenul Zosin ar fi putut spune același lucru în mod mai realist, și în același timp mai sugestiv și chiar mai apăsător, intitulându-și volumul de pildă, „Rahat și... altceva.”

La ce să mai punem însă chestiuni tovarășului Zosin când el însuși își pune attea întrebări în prefața pe care singur și-a scris-o ! Ne mângăim deci să citim din prefața d-sale următoarele întrebări, la Carl ne

asociam și noi fără să le mai dezvoltăm în interpelare :

„De ce-am tipărit poeziile aste?”  
„N'ar fi fost mai bie să se irosească?”

Se 'nțelege c'ar fi fost mai bine, prietene, răspundem noi.

„Dar dacă nu va fi nimeni să mă citească?” se întreabă mai departe amical lui Mușoi.

Iar noi răspundem :

— N'avea grija, tovarășe, că doar noi ce păzim ? Te citim noi, și ne luăm sarcina să facem să nu se irosească și versurile d-tale ca atitea și atitea altele !

Cu asta am isprăvit cu prefața, dar tovarășul n'a isprăvit cu întrebările. În poezia „Unul artist”, întreabă și anume :

„Dorința mea e o lume mai de bie

A ta,

O stingere de floare

Ca s'o privești cum moare...

De ce aș fi eu mai neartist ca tine?”

Și are dreptate : Tu ești cismar și eu sint împletitor de scaune de paie. De ce aș fi eu mai neartist ca tine ?

Să nu credeți însă că, dacă ar avea amical Zosin n'ar fi tare și în poezie de aia cu flori, cu vise, cu stele și cu alte altele. Dovadă e că într'altă poezie d-sa ne arată de ce forță este și în producțiunii de acest soi :

„Mi-'i etrag să tat vișet meruț

Să mă îndrum pe căi de stelo,

Și dînd avînt gîndirei mele,

În hău să mă topeș și eu.”

Hăuleu, ce frumusețe, mămuică !

De alt-fel, dragostea ține un loc destul de important în volumul de versuri scociorite ded. Panait Zosin. Plină de jeric pește cări sfirite lucrămî este, de pildă, poezia „A-prinși-s”, din care cităm :

„Și lacrimi... ca apa 'ntr'un foc,

Zăgăstă două pereți să aboare.

Risipa lor de te doare,

Fă orolui inimii lor.”

Lacrimi cari dau zăgănată țarei așa ceva nici la Eminescu și nici la lord Byron nu găsești.

Dar să vedeți ce vitruială a pățit într'altă poezie unul care giurmesie geaba :

„A murit Stan al Marandei,

Ce mai canți, fată băi !

Nici putea acșpa stărnănu..

Grăbiu unii din făci.

Moia care-o căpătase,

De, se vede-l vitruose.

Geaba dar s'o ia nevastă

Tudeșei giurmesie.”

Vezi bine că geaba ! Cum dracu, doamne iartă-ma, s'o mai ia de nevastă dacă a murit ?

Să mai cităm însă, că nu strică, din poezia „Puhoiul”.

„Bătrîn se tradise biata

Să pus pe bordii geneae.

Bin cer se lasă în așineae.

De parcă toarnă cu găleata.

Văzînd că vremea nu se'moae

S'a pus de a mai dîre poasta.

Averea ei acit'a : ceată

De boboci ferți de ploae.”

Nu înțelegem cum devine că de și turia cu găleata vremea totuși nu voia să s'a nmoae. În orf ce cas, ce pulea s'o mai moae bătrîna puntdu-se... să diregă polata ? Cel mult putea să mai sporească giurul pe de bordii.

Dar să cităm fără să mai comentăm :

„O, fiți cu inimie curate,

Iubiți pe frații departați,

Dar nu uitați pe ceștialați,

Cînd, tot dăretea li e parte.”

„Atit de gurea ni cade noă vreae

Hidoeai lîni, c' dragostea curată

Să zăbrească pînă-și dă părerea

Și 'ngădușete inima să bată.”

„Pe-o noapte, însă, cînd de Vladn

Și de nepoții sătînd oblesgu

Visa Ion, treclnd Bugeacu

S'au prăpădit Marta și Radu...

Ca floarea cu și el ca bradu.

Pe urma lor plîngea meșugae.”

Nu putem sfirși mai bine de cît citind și cite-va din titlurile amardicilor poezii ale prietenului : „Căif pasc și boii trag”, „Așa mi-'i bine”, „Unul altu”, „L-or prinde”, „A-prinzi-s”, „Ca să nu-'i darmi”, „Gîndirea nepuțînții”, „Problema stomahului flămînd”, „De-atuncia, basta”.

Zicem basta și noi.

Pas.

## POȘTA REDACȚIEI

G. M. Andreescu. — Abonamentul numai 10 lei pe an. Plata anticipată.

Corneliu, Isp. — Mai încercați !  
Myosotis, Ploesti. — Semne bune, Trimețeți merca.

D. Enale Săileșteanu. — Depindeți-vă a face versuri mai bune.

Bur & Io — Epigramă ? Parol ?

Băntuș — O fi adevărat istoric cu locotenentul Hanibale, dar are un mare casur : nu-i umoristic.

Baltgar. — Așa mai bună.

Victor F. — „Tjpurile din Severin” ar avea nevoie de modificări ca să devie publicabile. Lipsindu-ne timp necesar pentru aceasta, rugăm refaceti-le chiar d-vo, și trimiteți-le dîn noi revizuate și corectate.

Geopolph, Isp. — Trimețeți acie poezii „scrite frumuse și pline de bas” pe cari ni le anunțați : de care-ce din epigrame nu am putut alege nimic.

Șprincatata. — Nu sint destul de geniale pentru a fi publicate în coloanele lui Moș Teacă.

**STANISLAS CIHOSKY**

Avocat

Bulev. Pake No. 2.

**THEODOR MAROVICI**

DENTIST

Strada Știrbey-Vodă No. 30.

**D<sup>r</sup>. I. MENDONIDI**

— 10. Strada Sânti, 10 —

**MIHAIL G. VALERIANU**

Doctor în Drept, Avocat

București. Str. Brezoiana, 14.

**AL. IONESCU**

frișer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei).

**DROGUERIA ROMÂNĂ**Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în **CALEA VICTORIEI No. 97**

Căiș cu strada Fântânel, Casa Dobricanu, alături de:

**FARMACIA IA „BISERICA ALBA” A D-LUI DR. A. URBRANU****ROMULUS BOLINTINEANU**

AVOCAT

Plocești

**GRIGORE RADULESCU**

Avocat al Băncii Poporului

Consultații de la 4—6 p. m.

70, Știrbey-Vodă

Pelin și vinBere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI

**BERARIA COOPERATIVA**

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUNI

Șuncă de Sinaia și PragaSandvișuri, unt, brinzetură*Vreți să mîncați bine și cu puțin bani ?***RESTAURANTUL MITICĂ GEORGESCU**

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe Burienscu.

Adresa : Strada Cîmpineanu, lângă Teatrul.

**P. T.**

Am onoare a Vă informa, că în urma unei practice îndelungate, avînd peste 100.000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de „Director Institutului Vaccinal al statului, și prepar

**Vaccinul animal necesar țării întregi**

sunt deocînd în stare, a vaccina și revaccina cu limfa animală preparată zilnic, aplicînd capsule Celoidice cari apară pustulele vaccinabile de ori-ce infecțiuni, ca: Eripiet, Flegmon, Infamafun/eto.

Vaccinul și direct de la Vițel la braș, cu toate regulile septice. Fie-care copil are o doză deosebită de vaccini, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apellînd la Încrederea D-v. Vă rog să bine-voiti a face use de serviciile ce Vă ofer, asigurîndu-Vă că veți aprea meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar Superior.

Ca stimă, **PIERRE SOLOMON**

Direct Inst. Vaccinogen al statului, Aloca Kivriș alături de Hugo

**FARMACIA****„LA BISERICA ALBĂ”****D<sup>r</sup> A. URBEANU**

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Casa Dobricanu (Cișmeasa Regie)

LA MAGAZINUL

**GRANCEA ȘI STĂNESCU****CALEA VICTORIEI**

se găsește

Coloniale și delicatose de cea mai bună calitate

**ICEE și STRIDII proaspete****COFETĂRIA TANĂSESCU**

Vis-a-vis de palatul Băilor Eforiei

Tot-d'a-una bine asortată. Primește oamenii pentru logodna, nunți și serate.

— PREȚURI MODERATE —

Tipografia „Dreptatea” strada Sânti, nr. 10, București